

1

— *Dancing queen*, mormură Sara Linton făcându-și loc pe patinoar. *Young and sweet, only seventeen.*

În stânga sa auzi un scrâșnit ascuțit de rotile și se întoarse tocmai la timp pentru a-l prinde pe puștiul care era cât pe ce să se ciocnească de ea.

— Justin! exclamă, recunoscându-l pe băiatul de șapte ani.

Îl ridică de gulerul cămășii, exact în clipa în care picioarele lui se împleteau în patinele cu două rotile.

— Bună, doamnă doctor, reuși să spună Justin, cu răsuflarea tăiată. Încercând să o vadă pe doctoriță își tot împingea cu mâna casca de protecție care era prea mare pentru căpșorul lui.

Sara îi zâmbi, abținându-se să nu râdă.

— Salut, Justin!

— Mi se pare că vă cam place melodia asta, nu-i aşa? Şi mamei îi place, spuse el privind-o direct în ochi, cu buzele ușor întredeschise. Așa cum li se întâmpla majoritatea pacienților Sarei, și Justin păru puțin șocat să vadă în afara clinicii.

Uneori femeia se întreba dacă nu cumva pacienții ei credeau că locuiește undeva la subsolul spitalului, așteptând ca ei să facă vreun guturai sau vreo gripă, iar ea să vină repede să-i consulte.

— Oricum, v-am văzut când o cântați, zise băiatul, împingându-și din nou casca pe spate și lovindu-se cu cotiera în nas.

– Stai aşa, se oferi Sara să-l ajute și se aplecă să-i prindă cureluşa sub bărbie.

Pe patinoar muzica era atât de tare, încât Sara o simți vibranță în catarama curelei, atunci când încercă să i-o lege.

– Mulțumesc, ii strigă Justin și își puse apoi ambele mâini pe cască, de parcă ar fi vrut să și le odihnească.

Gestul îl dezechilibră și se împiedică, prințându-se de un picior de-al Sarei care îl apucă din nou de cămașă și-și făcu loc cu el până la marginea patinoarului, lângă balustrada de protecție. După ce încercase și ea o pereche de patine cu două rotile, ceruse unele de tip vechi, cu patru rotile, nedorind să cadă în fund în fața a jumătate de oraș.

– Uau! chicoti Justin, apucându-se de balustradă, cu ochii la patinele ei. Ce picioare mari aveți!

Sara se uită în jos la patinele ei, simțindu-se puțin jenată. Toți răseseră de picioarele ei mari, încă de pe când avea șapte ani. La treizeci și ceva de ani, atunci când încă mai auzea remarcă asta, Sarei îi venea să se ascundă sub pat, ca atunci când era copil, cu un bol de înghețată de ciocolată în brațe.

– Ai patine de băieție! exclamă Justin, dând drumul balustradei ca să arate cu degetul spre patinele ei.

Sara îl prinse tocmai când era din nou pe punctul de a cădea.

– Drăguțule, șopti Sara politicoasă la urechea puștiului, să-ți aduci aminte de treaba asta când o să vîi la mine pentru injecții.

– Cred că mă cheamă mama, murmură el, reușind să schiteze un zâmbet, și înaintă de-a lungul balustradei aruncând căte o privire îngrijorată în spate, să vadă dacă nu cumva Sara îl urmărește.

Femeia își încrucișă brațele, sprijinindu-se de balustradă și uitându-se după el. Sara iubea copiii, un lucru împărtășit de toți pediatrii, dar era cu totul altceva să-ți petreci fiecare sămbătă seara în compania lor.

– Acesta era tipul cu care aveai întâlnire? întrebă Tessa, oprindu-se lângă ea.

Sara se uită la ea cu reproș:

– Amintește-mi cum de m-am trezit implicată în chestia asta.

– Fiindcă mă iubești? schiță Tessa un zâmbet.

– Cum să nu, ii răspunse Sara caustic.

De cealaltă parte a patinoarului îl zări pe Devon Lockwood, cel mai nou dintre iubii Tessei, care lucra și el în afacerea familiei Linton. Devon își conducea nepotul pe patinoarul pentru copii, în timp ce fratele lui se uita după ei.

– Maică-sa nu mă prea înghită, zise Tessa cu voce joasă. Se uită urât la mine de câte ori mă vede cu fiu-său.

– Și tată se comportă la fel când e vorba de fetele lui, ii reamânti Sara.

• Devon le observă uitându-se la el și le făcu cu mâna.

– E bun cu copiii, zise Sara întorcându-i salutul.

– Are mâini foarte pricepute, adăugă și Tessa încet, aproape ca pentru sine. Se întoarse spre Sara: Fiindcă veni vorba, unde-i Jeffrey?

Sara aruncă o privire spre intrarea principală, întrebându-se același lucru. Nu-și explică nici ea de ce o mai interesa dacă fostul ei soț venea sau nu la patinoar.

– Nu știu, răspunse. Când a devenit atât de aglomerat locul asta?

– E sămbătă seara și campionatul de fotbal n-a început încă; ce altceva să facă oamenii? întrebă Tessa retoric, dar n-o lăsa pe Sara să schimbe subiectul. Unde-i Jeffrey?

– Poate că n-o să vină.

Tessa zâmbi cu subînțeles și Sara pricepu că se abține, că să nu facă un comentariu răutăcios.

– Hai, dă-i drumul!

– Nu voi am să spun nimic, zise Tessa, iar Sara nu-și dădea seama dacă minte sau nu.

– Ne întâlnim doar, a continuat Sara, apoi făcu o pauză, întrebându-se pe cine voia să convingă de asta, pe Tessa sau pe ea însăși? Nu-i o chestie serioasă, rosti în încheiere.

– Știu.

– Abia dacă ne-am sărutat.

Tessa își ridică palmele cu resemnare:

- Știu, repetă, cu un zâmbet atotștiitor pe buze.
- Ne-am întâlnit de câteva ori. Astă-i tot.
- Nu trebuie să mă convingi pe mine!

Sara oftă adânc și se sprijini de balustradă. Se simțea ca o proastă, ca o adolescentă, nu ca o femeie în toată firea. Divorțase de Jeffrey cu doi ani în urmă, după ce-l prinsese cu o tipă care ținea magazinul din oraș. De ce se vedea iar cu el era un mister la fel de mare și pentru ea, și pentru familia ei. Începu un cântec lent și luminile se micșorară. Sara urmărea cum cobora din tavan globul de oglinzi, împriștiind pătrate de lumină pe tot patinoarul.

– Trebuie să mă duc la toaletă, iî spuse surorii ei. Vrei să fii atentă dacă vine Jeffrey?

Tessa privi peste umărul Sarei și zise:

- Tocmai a intrat cineva la toaletă.
- Sunt două.

În timp ce se îndrepta spre toaleta doamnelor, Sara zări întrând o adolescentă corpolentă. O recunoscu pe fată, era Jenny Weaver, una dintre pacientele ei. Îi făcu semn cu mâna, dar fata n-o văzu.

– Sper că mai poți să aștepți, mormăi Tessa.

Când văzu că o a doua adolescentă, pe care n-o cunoștea, intră după Jenny la toaletă, Sara se încrundă. În ritmul asta, risca să intre în insuficiență renală până apărea Jeffrey.

Tessa făcu un semn cu capul spre intrarea principală:

- Dacă vorbim de cineva înalt, brunet și arătos...

Sara se trezi zâmbind fără să vrea când îl văzu pe Jeffrey îndreptându-se spre patinoar. Purta încă hainele de serviciu – un costum gri-închis și o cravată grena.

Ca șef al poliției din districtul Grant, Jeffrey iî cunoștea pe cei mai mulți din sală. Se uită împrejur, căutând-o din ochi pe Sara, oprindu-se îci și colo ca să dea mâna cu diversi. Sara

refuză să facă orice gest prin care să-i atragă atenția. În acel moment al relației lor voia să-i lase lui inițiativa.

Îl cunoscuse pe când el investiga unul dintre cazurile la care ea fusese medicul legist. Își luase postul de medic legist ca să câștige un ban în plus, fiindcă voia să cumpere partea de cabinet deținută de partenerul ei pe cale de pensionare, de la Clinica de Copii din Heartsdale. Deși își achitase datoria față de dr. Barney cu mai mulți ani în urmă, Sara nu renunțase la acea slujbă. Îi plăcea provocarea medicinei legale. Cu doisprezece ani în urmă, Sara își făcuse rezidențiatul la Serviciul de urgență de la Spitalul Grady din Atlanta. Fusese un adevărat şoc pentru ea să treacă de la o slujbă atât de dură și alertă la munca din spitalul de copii, cu dureri de burtică și infectii respiratorii. Activitatea de medic legist era o provocare pentru ea, deoarece iî ținea mintea și simțurile treze.

Într-un final, Jeffrey o zări tocmai când dădea mâna cu Betty Reynolds. Se opri, iar colțurile gurii i se ridicară într-un zâmbet; apoi se încrundă, fiindcă femeia aceea insistă să-i vorbească. Sara putea ghici despre ce era vorba. Magazinul lui Betty fusese spart de două ori în ultimele trei luni. Din întreaga ținută și din felul în care gesticula îți puteai da seama că femeia îi reproșa ceva și, deși Jeffrey nu mai părea atent, ea continua să-i vorbească.

În cele din urmă, Jeffrey dădu din cap și o bătu pe umăr în timp ce-i strângea mâna, stabilind probabil o întâlnire pentru a doua zi. Reușit să se desprindă și se îndreptă spre Sara, cu un zâmbet mucalit pe față.

– Hei!

Înainte de a-și da seama ce face, Sara dădea deja mâna cu el, aşa cum făcuse toată lumea din sală.

– Salut, Jeffrey, iî întrerupse Tessa, cu o voce neobișnuită de aspră. De obicei Eddie, tatăl lor, era cel nepoliticos față de Jeffrey. El îi întoarse un zâmbet uimtit.

– Salut, Tessa!

– Mdaa, comentă Tessa, făcându-și vânt de lângă balustradă. Se îndepărta, aruncându-i Sarei peste umăr o privire plină de înțeles.

– Asta ce-a fost? întrebă Jeffrey.

Sara își retrase mâna dintr-o lui, iar el îi reținu degetele câteva clipe, ca pentru a o face să înțeleagă că el era cel care hotărâse să dea drumul maimii. Era atât de sigur pe el! Mai mult decât orice altceva, această calitate o făcea pe Sara să vibreze.

– Ai întârziat, spuse Sara încrucișându-și brațele.

– Am avut probleme.

– Soțul ei e plecat din oraș?

Se uită la ea cu aceeași privire cu care se uita la martorii despre care știa că mint:

– Am vorbit cu Frank, spuse, numindu-l pe detectivul-șef de la Poliția din districtul Grant. I-am spus că e de serviciu astă-seară. Nu vreau să ne deranjeze nimeni.

– Să deranjeze ce?

Pe buzele lui apără același zâmbet.

– Mă gândeam să te seduc diseară.

Sara râse, trăgându-se ușor în spate când el încercă să o sărute.

– Sărutul e mai reușit când buzele partenerilor se ating, sugeră Jeffrey.

– Nu și în fața a jumătate dintre pacienții mei! ripostă ea.

– Atunci vino îmcoace!

Oarecum împotriva voinței sale, Sara trecu pe sub balustradă și îl luă de mâna. O duse în spatele patinoarului, în apropierea toaletelor pentru femei, și se adăposti cu ea într-un colț din care nu puteau fi văzuți.

– E mai bine aşa? întrebă.

– Da, răspunse Sara, uitându-se în jos la Jeffrey, fiindcă înălțată cu rotile era cu câțiva centimetri mai înaltă decât el. Era mult mai bine, dar chiar trebuia să merg la toaletă.

Încercă să plece, dar el o opri, prinzând-o de talie.

– Jeff, zise ea, conștientă de faptul că tonul nu era prea amenințător.

– Ești atât de frumoasă!

Sara își dădu ochii peste cap ca o adolescentă. El râse și-și încercă norocul:

– Aseară m-am gândit tot timpul să te sărut.

– Zău?

– Îmi lipșește gustul tău.

– E tot Colgate, spuse ea vrând să pară plăcăsită.

– Nu despre gustul asta vorbeam.

Sara păru surprinsă, iar el zâmbi, în mod evident satisfăcut de reacția ei. Sara se simți răscolită și tocmai voia să spună ceva – habar n-avea ce – când pagerul lui începu să sună.

Jeffrey continua să o privească, de parcă n-ar fi auzit piuiful.

Sara tuși ușor și-l întrebă:

– N-ar trebui să răspunzi?

Bărbatul privi la pagerul prins de curea și protestă scurt, când citi mesajul:

– La naiba!

– Ce?

– O spargere, spuse scurt.

– N-ai zis că Frank e de serviciu?

– Da, dacă e vorba de chestii mărunte. Trebuie să sun de la un telefon public.

– Dar unde și-e telefonul mobil?

– E descărcat. Jeffrey păru să-și stăpânească suficient energarea, încât să-i poată oferi un zâmbet încurajator. Nimic n-o să ne strice seara, spuse el, mânăind-o pe obraz. Pentru mine nimic nu e mai important decât tine în seara asta.

– Ai vreo întâlnire amoroasă după ce luăm masa? îl necăji ea. Fiindcă putem s-o amânăm dacă e nevoie!

Înainte de a se întoarce să plece, se uită la ea cu ochii mijiji.

Sara îl urmări îndepărându-se și slobozi un „Doamne, Dumnezeule!“, sprijinindu-se de zidul din spatele său. Nu-i venea să credă că în mai puțin de trei minute el o făcuse să se comporte ca o caraghoasă.

Tresări atunci când ușa de la toaletă se trânti. Jenny Weaver se oprișe cu fața spre patinoar, ca și când s-ar fi uitat la ceva anume. Avea tenul cenușiu, cu atât mai pronunțat cu cât purta o bluză neagră cu mâneci lungi. Ținea în mână un rucsac grena pe care și-l azvârli pe umăr tocmai atunci când Sara se aprobia de ea. În mișcarea amplă rucsacul se frecă de pieptul Sarei.

– Hei! exclamă Sara, trăgându-se înapoi.

Jenny clipi mărunt, recunoscând-o pe doctorița pediatră. Îngăimă niște scuze, evitând să o privească în ochi.

– E OK, iî răspunse Sara, încercând să intre în vorbă cu fata, care părea tulburată. Ce-i cu tine? Ce-ai păti?

– Nimic, doamnă, spuse Jenny, strângându-și rucsacul la piept.

Jenny se îndepărta, înainte ca Sara să reacționeze. O urmări din ochi pierzându-se printre alți adolescenți din preajma sălii cu jocuri video. Lumina ecranelor se reflecta asupra lui Jenny, făcând-o să pară verde pe măsură ce dispărcea după colț. Sara simțea că nu era în regulă, dar nu putea să-o urmărească pe fată și să-o întrebe ce are. La vîrsta ei, totul era percepție ca o dramă. Știindu-le pe adolescente, Sara se gândi că e vorba de vreun băiat.

Luminile se aprinseră, odată cu terminarea blues-ului, și un rock-and-roll se rostogoli pur și simplu peste cei prezenti. Sara simțea basul vibrându-i în cutia toracică. Îi urmări pe cei de pe patinoar adaptându-se noului ritm și se întrebă dacă ea fusese vreodată atât de sprintenă.

Deși patinoarul își schimbase proprietarul de vreo câteva ori din vremea adolescenței Sarei, continua să fie cel mai răvnit loc de distracție pentru tinerii din districtul Grant. Sara își petrecuse multe seri în dosul acestei clădiri, sărutându-se cu

Steve Mann, primul ei iubit adevărat. Legătura lor nu era una pasională, ci mai mult o alianță, legăți fiind amândoi de dorința de a pleca pentru totdeauna din districtul Grant. Tatăl lui Steve fusese doborât de un atac de cord, când el era în ultimul an de liceu și de atunci băiatul se ocupase de magazinul de hard-uri de calculatoare, care era proprietatea familiei. Acum era însurat și avea copii. Sara reușise să plece în Atlanta, dar se întorsese după câțiva ani. Și iat-o din nou, la patinoarul adolescenței, sărutându-se cu Jeffrey Tolliver sau cel puțin încercând să facă asta.

Sara se scutură de gânduri și se îndreptă spre toaleta pentru femei. Puse mâna pe clanță și și-o retrase brusc, simțind ceva lipicios. În acea parte a sălii lumina era destul de scăzută și Sara trebui să-și ducă mâna la ochi pentru a vedea de ce se mîrdărise. Recunoscu miroslul, înainte de a vedea. Se uită la bluză, acolo unde rucsacul lui Jenny o atinsese cu câteva clipe înainte.

De-a curmezișul pieptului se vedea o dâră de sânge.